

отъ мене, безъ да ѿѣхъ, нека бже
 43 воля-та твоя. И като дойде намѣрува гы
 пакъ заспаи; защото очи-тъ имъ бѣхъ
 44 отегнали. И остави гы та отиде пакъ, и
 помоли ся третій пѣтъ, и рече исто-то
 45 слово. Тогазъ идуча при ученицы-тъ си
 и казува имъ: Сѣйте отъ сега и почивай-
 те; ето приближи часъ-тъ, и Сынъ чело-
 46 вѣческый ся прѣдава въ рѣцѣ на грѣшни-
 цы. Станѣте да идемъ; ето наближи тойзи
 който мя прѣдава.
 47 И ꙗкогато той още говорѣше, ето, Иуда,
 единъ отъ дванадесетъ-тъ, дойде; и съ
 него народъ много съ ножове и сопы, отъ
 48 первосвященники-тъ и старѣйшины-тъ на
 народъ-тъ. А който го прѣдаваше бѣше
 имъ далъ знакъ и рекль: Когого цѣлунъ
 49 той е: уловѣте го. И тутакси като при-
 стѣпи при Иисуса, рече: Радуй ся, Учи-
 50 телю! ꙗко цѣлунъ го. А Иисусъ му рече:
 ꙗко Приятелю! защо си донешъ? Тогазъ при-
 51 стѣпихъ, турихъ рѣцѣ на Иисуса и уло-
 вихъ го. И ето, ꙗко единъ отъ тѣзи които
 52 бѣхъ съ Иисуса прострѣ рѣкы, измѣни
 ножъ-тъ си, и удари слугъ-тъ на перво-
 53 священники-тъ, и му отсече ухо-то. То-
 газъ му казува Иисусъ: Повърни ножъ-тъ
 си на мѣсто-то му; защото ꙗко всицы ко-
 54 то хванѣтъ ножъ, отъ ножъ ще загинѣтъ.
 Да ли мнишь че не можъ сега да ся при-
 55 молихъ на Отца си, и да ми прѣдстави
 ꙗко повече отъ дванадесетъ легиона ангелы?
 56 Но какъ ще ся сбѣдѣтъ писанія-та, ꙗко
 тоа така трѣба да бже?
 57 Въ онзи часъ рече Иисусъ на народъ-тъ:
 Както на разбойникъ ли излѣзохте съ но-
 58 жове и сопы да мя уловите? Всякой день
 сѣдѣхъ при васъ, та поучавахъ въ храмъ-
 59 ѣ и не мя уловихте. Но всицы тоа ста-
 ни ꙗко за да ся сбѣдѣтъ писанія-та проро-
 ческы, Тогазъ ꙗко ученицы-тъ оставихъ го
 всицы и ся разбѣгахъ.
 60 А тѣзи, които уловихъ Иисуса, заве-
 дохъ го при Каифѣ первосвященника,
 дѣто ся събрахъ книжници-тъ и старѣй-
 61 шини-тъ. А Петръ вѣрвѣше подиръ му
 отъ далечъ, до дворъ-тъ первосвященни-
 62 ковъ; и като влѣзе вѣтрѣ, сѣдѣше съ
 63 слугы-тъ, да види сѣтнинъ-тъ. А перво-
 священники-тъ и старѣйшины-тъ и вси-
 64 кый-тъ свѣтъ търсѣхъ лѣжливо свидѣ-
 тельство противъ Иисуса, за да го убѣдѣтъ.
 65 И не намѣрувахъ; ꙗко и да надойдохъ
 много лѣжливи свидѣтели, не намѣрихъ.
 Напоконъ дойдохъ ꙗко двама лѣжливи сви-

дѣтели, И рекохъ: Той каза: ꙗко Можъ да
 развалѣхъ храмъ-тъ Божій, и за три дни
 62 да го създѣю пакъ. И ꙗко станъ первосвя-
 щенникъ-тъ и рече му: Не отговаряшь
 ли? какъ свидѣтелствува тѣзи върху
 63 ти? ꙗко А Иисусъ мълчѣше. Отговори перво-
 священникъ-тъ и казува му: ꙗко Заклѣвамъ
 64 ти въ Бога живаго, да ни кажешъ, ако
 си ты Христосъ Сынъ Божій. Казува му
 Иисусъ: Ты рече; но казувамъ ви: ꙗко Отъ
 сега ще видите Сына чловѣческаго ꙗко че
 сѣди отдѣсно на силъ-тъ, и че иде на
 65 облацѣ-тъ небесны. Тогазъ первосвящен-
 никъ-тъ раздра дрехы-тъ си и казуваше:
 Богоухуствова; какъкъ още потрѣбъ има-
 66 мы за свидѣтели? ето сега чухте негово-
 то богоухуство? Що мните вы? И тѣ отго-
 67 ворихъ и рекохъ: ꙗко Повиненъ е на смърть.
 Тогази го заплывахъ въ лице-то и го
 68 бѣхъ-тъ; ꙗко а други му удрихъ плесницы.
 И казувахъ: ꙗко Пророчи ни, Христе, кой е
 69 що ты удари?
 ꙗко А Петръ сѣдѣше вѣнъ въ дворъ-тъ:
 и дойде при него една слугыня, и казу-
 70 вавше: И ты бѣше съ Иисуса Галилеянина.
 А той ся отрече прѣдъ всицы-тъ, и го-
 71 ворѣше: Не знамъ что казвашъ. И когато
 излѣзе той на вратники-тъ, видѣ го дру-
 72 га, и казува на тѣзи които бѣхъ тамъ:
 И тойзи бѣ съ Иисуса Назарянина. И пакъ
 73 ся отрече Петръ съ клѣтвѣ: Не познавамъ
 тогызъ чловѣка. И слѣдъ малко пристѣ-
 74 пихъ тѣзи които стоехъ тамъ и рекохъ
 на Петра: Нанетинъ и ты си отъ тѣхъ;
 75 защото ꙗко твое-то говореніе ты изьява.
 Тогазъ той началъ да проклѣва и да ся
 кълне: Не знаѣхъ тогызъ чловѣка. И тозъ
 76 часъ пѣтель-тъ поплѣ. И напомины си Петръ
 речъ-тъ на Иисуса, който бѣше му рекль:
 ꙗко Прѣди да ꙗко пѣтель-тъ, трижды ще
 ся отречешъ отъ мене; и излѣзе вѣнъ, и
 77 плака горко.

ГЛАВА 27.

- 1 И на сутринъ-тъ ꙗко всицы-тъ первосвя-
 2 щенники и старѣйшины народни сторихъ
 3 свѣтъ противъ Иисуса, да го убѣдѣтъ. И
 4 като го възрахъ, заведохъ го ꙗко и прѣда-
 5 дохъ го на управителя Понтійскаго Пилата.
 6 Тогазъ ꙗко Иуда който го прѣдаде, като
 7 видѣ че бы оседентъ, раская ся и върихъ
 8 тридесетъ-тъ сребреницы на первосвящен-
 9 ницы-тъ и старѣйшины-тъ, И казуваше:

д Мар. 14; 43. Лук. 22; 47.
 10 Иос. 18; 3. Дѣян. 1; 16.
 11 2 Пар. 20; 9.
 12 Псал. 41; 9. 55; 13.
 13 Иос. 18; 10.
 14 Бук. 9; 6. Отк. 13; 10.
 15 4 Пар. 6; 17. Дан. 7; 10.
 16 Ис. 53; 7. и др. Ст. 24.
 17 Лук. 24; 25. 44. 46.
 18 Псал. 4; 20. Ст. 51.
 19 Вѣдъ Иос. 18; 15.

и Мар. 14; 53. Лук. 22; 54.
 10 Иос. 18; 12. 13. 24.
 11 Псал. 27; 12. 35; 11. Мар.
 12 11; 55. Дѣян. 6; 13.
 13 Втор. 19; 15.
 14 Гл. 27; 40. Иос. 2; 19.
 15 Мар. 14; 60.
 16 Ис. 53; 7. Гл. 27; 12. 14.
 17 Лев. 5; 1. 1 Пар. 14; 24.
 18 26.
 19 Дѣян. 7; 13. Гл. 16; 27. 24;

30. 25; 31. Лук. 21; 27.
 10 Иос. 1; 51. Рим. 14; 10.
 11 Сол. 4; 16. Отк. 1; 7.
 12 Псал. 110; 1. Дѣян. 7; 55.
 13 4 Пар. 18; 37. 19; 1.
 14 Лев. 24; 16. Иос. 19; 7.
 15 Ис. 50; 6. 53; 3. Гл. 27;
 16 30.
 17 Лук. 22; 63. Иос. 19; 3.
 18 Мар. 14; 65. Лук. 22; 64.
 19 Мар. 14; 66. Лук. 22; 55.

Иос. 18; 16, 17, 25.
 10 Лук. 22; 59.
 11 Мар. 14; 71.
 12 Ст. 34. Мар. 14; 30. Лук.
 13 22; 61, 62. Иос. 13; 38.
 —
 14 Псал. 2; 2. Мар. 15; 4. Лук.
 15 22; 66. 23; 1. Иос. 18; 28.
 16 Гл. 20; 19. Дѣян. 3; 13.
 17 Гл. 26; 14, 15.